

Civilutskottets betänkande

1979/80:27

med anledning av proposition 1979/80:100 i vad avser anslag till länsstyrelserna m. m. jämte motioner

1 Propositionen

Regeringen har i proposition 1979/80:100 bilaga 18 (kommundepartementet) under litt. B 1 – B 4 (s. 12–83) föreslagit riksdagen att under femtonde huvudtiteln för budgetåret 1980/81 anvisa

1. till Länsstyrelserna ett förslagsanslag av 1 427 719 000 kr.,
2. till Lokala skattemyndigheterna ett förslagsanslag av 484 376 000 kr.,
3. till Kronofogdemyndigheterna ett förslagsanslag av 384 895 000 kr.,
4. till Civilbefälhavarna ett förslagsanslag av 8 846 000 kr.

2 Motionerna

Utskottet har i detta sammanhang behandlat motionerna 1979/80:

1493 av Kerstin Andersson i Hjärtum (c) och Kerstin Göthberg (c) vari hemställs att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om ytterligare personal vid länsstyrelsernas naturvårdsenheter.

1551 av Evert Svensson m. fl. (s) vari hemställs att riksdagen beslutar hos regeringen begära att naturvårdsenheten vid länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län förstärks med tre handläggartjänster utöver vad regeringen föreslagit.

1824 av Jan Fransson m. fl. (s) vari hemställs att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om behovet av personalresurser vid länsstyrelsernas naturvårdsenheter.

1834 av Olof Palme m. fl. (s) vari, med hänvisning till vad som anförts i motionerna 1979/80:1104 och 1979/80:1760, hemställs att riksdagen

1. beslutar att till Länsstyrelserna för budgetåret 1980/81 under femtonde huvudtiteln anvisa ett i förhållande till regeringens förslag med 3 500 000 kr. förhöjt förslagsanslag av 1 431 219 000 kr., en höjning som med 500 000 kr. avser ökade insatser för branschvisa skattekontroller och med 3 000 000 kr. avser tillsynen av miljöstörande verksamhet.

2. beslutar att till Lokala skattemyndigheterna för budgetåret 1980/81 under femtonde huvudtiteln anvisa ett i förhållande till regeringens förslag med 500 000 kr. förhöjt förslagsanslag av 484 876 000 kr.,

3. beslutar att till Kronofogdemyndigheterna för budgetåret 1980/81 under femtonde huvudtiteln anvisa ett i förhållande till regeringens förslag

med 3 000 000 kr. förhöjt förslagsanslag av 387 895 000 kr..

1846 av Göthe Knutson (m) vari. med hänvisning till motiveringen i motionen 1979/80:1840, hemställs

1. att riksdagen avslår förslaget att använda systemet inom Malmöhus län.

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att varje ytterligare utbyggnad skall avvakta den våren 1979 aviserade utredningens resultat.

3. att riksdagen hos regeringen anhåller om förslag om enklare datalösningar baserade på mini- eller kontorsdatorer.

4. att riksdagen hos regeringen anhåller om en författningsreglering av de i motionen omnämnda besluts-, urvals- och prioriteringsalgoritmerna i datasystemet REX.

3 Yttrande m. m.

Civilutskottet har berett skatteutskottet tillfälle att yttra sig över motion 1979/80:1834 (s). Skatteutskottets yttrande bifogas detta betänkande som bilaga 1.

Dessutom framgår av bilaga 2 antal tjänster m. m. vid länsstyrelsernas naturvårdsenheter och regionalekonomiska enheter.

I bilaga 3 lämnas uppgifter om i budgetpropositionen föreslagna personalförstärkningar m. m. vid länsstyrelserna, lokala skattemyndigheterna och kronofogdemyndigheterna.

4 Uppgifter i anslutning till motionerna

4.1 Handläggning av frågor vid länsstyrelsernas planeringsavdelningar

Verksamheten vid landets länsstyrelser regleras av länsstyrelseinstruktionen (1971:460, senast ändrad 1980:87). Av denna framgår bl. a. att det skall finnas en länsstyrelse i varje län samt att länsstyrelsen skall svara för den statliga förvaltningen i länet, i den mån ej särskild förvaltningsuppgift ankommer på annan myndighet.

Landshövdingen är länsstyrelsens chef och ordförande i dess styrelse. Styrelsen leder länsstyrelsens arbete. Antalet ledamöter i styrelsen regleras genom särskild lagstiftning.

Länsstyrelsen är uppdelad i olika avdelningar, var och en med ett länsråd som chef. Länsråden skall beträffande sina avdelningar se till att följdriktighet och enhetlighet iakttas vid ärendenas behandling samt slutligt granska koncepten till länsstyrelsens beslut i ärenden i vilkas handläggning de deltagit.

Chef för enhet inom avdelning skall närmast under avdelningschefen svara för att ärendena i behörig ordning bereds och företas till avgörande.

Inom planeringsavdelningen fördelas de olika ärendena enligt en av regeringen fastställd diarieplan.

Länsstyrelsen fastställer, med visst undantag, arbetsordning och allmänna bestämmelser för arbetet inom länsstyrelsen. Till ledning för utarbetandet av arbetsordning finns en av regeringen fastställd normalarbetsordning. Regeringen skall underrättas om antagande eller ändrande av arbetsordning.

Länsstyrelsen kan meddela särskilda föreskrifter om personalens tjänsteutövning.

När det gäller själva beslutsfattandet vid länsstyrelsen framgår av instruktionen att länsstyrelsens styrelse avgör bl. a.

- viktigare fråga om samhällsplanering eller andra för länet betydelsefulla åtgärder
- frågor av större ekonomisk betydelse
- andra frågor som landshövdingen hänskjuter till styrelsen.

Styrelsen är beslutsför när landshövdingen och minst sju andra ledamöter är närvarande. Som styrelsens beslut gäller den mening varom de flesta förenar sig. Vid lika röstetal har landshövdingen utslagsröst. Vid mycket brådskande ärenden kan landshövdingen fatta beslut ensam i närvaro av den föredragande till vars uppgifter ärendet hör. Sådant beslut skall anmälas för styrelsen vid nästa sammanträde.

Ärende som ej skall avgöras av styrelsen avgörs av den tjänsteman vid länsstyrelsen som anges i instruktionen, arbetsordning eller i särskilt beslut av länsstyrelsen. Landshövdingen kan med ett par undantag alltid avgöra sådant ärende. Även avdelningschef har motsvarande befogenhet beträffande ärende som enligt arbetsordning eller särskilt beslut av länsstyrelsen skall avgöras av tjänsteman på hans avdelning.

Ärende avgörs efter föredragning av tjänsteman som anges i arbetsordning. Ärende som ej skall avgöras av styrelsen får i vissa fall avgöras utan föredragning. Landshövdingen får överta beredning och föredragning av ärende som skall avgöras av styrelsen.

Om någon som deltagit i den slutliga handläggningen av ärende eller föredraganden har skiljaktig mening skall denna antecknas.

Slutligen framgår av instruktionen att föredraganden får själv eller genom annan tjänsteman infordra förklaring, upplysning eller yttrande i ärende hos länsstyrelsen, om inte annat är föreskrivet.

4.2 Länsstyrelsernas naturvårdsenheter m. m.

Vid länsstyrelsernas naturvårdsenhet, som sorterar under planeringsavdelningen, handläggs bl. a. vissa ärenden om allmän naturvård och landskapsvård, om tillstånd, förordnanden och samråd enligt naturvårdslagen, om åtgärder föranledda av tillsyn och vård enligt bl. a. naturvårdslagen. Vidare handläggs vissa frågor om vattenvårdsplanering och om planer för vattenförsörjning och avlopp samt frågor om tillstånd, anmälningar och

samråd enligt bl. a. miljöskyddslagen, lagen om hälso- och miljöfarliga varor och vattenlagen samt ärenden enligt förordningen om miljöfarligt avfall.

Den 1 juli 1979 fanns 358 tjänster inrättade vid naturvårdsenheterna. Dessutom har länsstyrelserna möjlighet att anställa viss personal tillfälligt. Om denna senare personal inräknas uppgick antalet personer vid naturvårdsenheterna vid ingången av innevarande budgetår till drygt 500 personer.

Nuvarande miljöskyddslag (ML) trädde i kraft vid halvårsskiftet 1969. Enligt bestämmelser i ML kan regeringen bl. a. föreskriva att vissa slag av fabriker eller andra inrättningar inte får anläggas, att avloppsvatten av viss mängd, art eller sammansättning inte får släppas ut samt att fast avfall m. m. inte får läggas upp så att vattendrag kan förorenas utan att prövning skett enligt bestämmelser i ML. I miljöskyddskungörelsen (MK) anges de fabriker och andra inrättningar som inte får anläggas eller ändras och de slag av avloppsvatten som inte får släppas ut utan föregående prövning (förprövningspliktiga företag) enligt ML:s bestämmelser. Frågan om tillstånd enligt ML prövas av koncessionsnämnden för miljöskydd.

Beträffande företag som är förprövningspliktiga finns möjlighet att i stället för tillstånd ansöka om dispens. Dispens kan meddelas av naturvårdsverket och i vissa fall av länsstyrelsen. Möjlighet finns dock för regeringen att uppdra åt länsstyrelsen att meddela tillstånd enligt ML beträffande vissa slag av ärenden. Denna möjlighet har ännu inte utnyttjats. Däremot prövar länsstyrelsen fråga om dispens avseende bl. a. utsläpp av avloppsvatten i vissa fall, upplag eller anläggning för avfall i vissa fall. Under perioden 1 juli 1973–30 juni 1977 avgjordes 1 781 dispensärenden hos länsstyrelserna.

Vissa typer av anläggningar m. m. kräver inte fullständig prövning enligt ML. Sådana i MK (8 §) uppräknade anläggningar får dock inte anläggas eller i princip ändras utan att anmälan gjorts till länsstyrelsen. Länsstyrelserna avgjorde under perioden 1 juli 1971–30 juni 1977 10 318 anmälningsärenden.

Länsstyrelsernas organisationsnämnd har på regeringens uppdrag gjort en översyn av naturvårdsenheterna i samarbete med bl. a. naturvårdsverket. Resultatet av översynen har i oktober 1979 redovisats till regeringen. I budgetpropositionen (prop. 1979/80:100, bil. 18 s. 20–21) sammanfattas det sålunda.

Nämnden framhåller att pågående och kommande förändringar av naturvårdsenhetens uppgifter i det korta och långa perspektivet har bedömts viktiga och getts ett relativt stort utrymme i utredningen. Miljövårdens informationssystem, förestående ändringar i miljöskyddslagen, fullföljande av den fysiska riksplaneringens första etapp är några av de åligganden som kommer att få betydelse för naturvårdsenheternas resursbehov i en nära framtid. Tillsynsuppgifter enligt lagen (1973:329) om hälso- och miljöfarliga varor, naturvårdskommitténs förslag om täktverksamheten och nya planeringsuppgifter med anledning av den fysiska riksplaneringens andra etapp är också uppgifter av betydelse för resurserna. Tänkbara möjligheter att nå balans mellan åligganden och resurser har analyserats. Delgering till

kommun av uppgifter inom naturvårdssektorn och miljövårdssektorn bedöms kunna komma att förbättra arbetssituationen. Andra möjligheter har också diskuterats såsom begränsning och omfördelning av arbetsuppgifter, förenklad delgivning, enklare utformning av beslut och större möjligheter till vidareutbildning. De resursbehov som anses mest angelägna att tillgodose redan till budgetåret 1980/81 är följande

1.	Fortsatt uppbyggnad av miljövårdens informationssystem	6 tjänster
2.	Prövnings- och tillsynsuppgifter enligt miljöskyddslagen	25 tjänster
3.	Säkerställande av riksobjekt	6 tjänster
4.	Vård och förvaltning av naturvårdsobjekt	10 tjänster
5.	Särskilda uppgifter i vissa län	3 tjänster
6.	Personal för kontorsarbete m. m.	12 tjänster
7.	Planerings- och utredningsmedel	5 milj. kr.

Civilutskottet behandlade år 1976 en motion (c) om förstärkningar av länsstyrelsernas naturvårdsenheter. I motionen föreslogs länsstyrelserna tillföras 3 milj. kr. utöver i budgetpropositionen föreslaget anslag så att länsstyrelserna gavs ökade möjligheter att tillse att reglerna i miljöskyddslagstiftningen efterlevdes bättre. Utskottets majoritet (s.m.vpk), som liksom motionärerna ansåg att naturvårdsenheterna har viktiga arbetsuppgifter, avstyrkte emellertid motionen. Enligt majoritetens bedömning hade den dittills successiva personella utbyggnaden av naturvårdsenheterna möjliggjort för enheterna att tillfredsställande fullgöra sina arbetsuppgifter. Reservanterna (c.fp) ansåg liksom motionärerna att ytterligare medel skulle tillföras länsstyrelserna så att bättre möjligheter gavs för naturvårdsenheterna att fullgöra sina uppgifter. Riksdagen följde utskottsmajoritetens förslag.

Även år 1977 hade civilutskottet att behandla en motion (s) i vilken föreslogs att anslaget till länsstyrelserna skulle räknas upp med 3 milj. kr. utöver vad som i budgetpropositionen föreslagits. I motionen angavs anslagsuppräknningen ge utrymme för 25 nya tjänster vid länsstyrelserna – tjänster som enligt motionärerna borde tillföras naturvårdsenheterna för ökade kontrollmöjligheter beträffande den miljöstörande verksamheten inom industrin. Utskottets majoritet (c.m.fp) ansåg att miljöskyddsutredningens förslag om hur kontrollen av den miljöfarliga verksamheten skulle organiseras borde avvaktas. Reservanter (s) ansåg att naturvårdsenheterna borde tillföras tjänster i enlighet med motionsförslaget. Riksdagen följde utskottet.

År 1978 behandlade utskottet en motion (s) med i huvudsak samma yrkande beträffande personalresurser vid naturvårdsenheterna som i den ovan nämnda (s)-motionen. Även vid behandlingen av denna motion hänvisade utskottsmajoriteten (c.m.fp) till miljöskyddsutredningens arbete. Riksdagen följde utskottet.

År 1979 tillstyrkte utskottsmajoriteten (c.m.fp) en motion (c) om att fyra

tjänster utöver vad som föreslagits i budgetpropositionen skulle tillföras naturvårdsenheterna. Även detta år avstyrkte utskottet bifall till en motion (s) i vilken begärdes medel för att förstärka naturvårdsenheterna med ytterligare 25 tjänster. Riksdagen följde utskottet.

Den i mars 1976 tillkallade utredningen med uppdrag att göra en översyn av miljöskyddslagstiftningen (miljöskyddsutredningen) avgav i december 1978 delbetänkandet Bättre miljöskydd I (SOU 1978:80). Utredningens majoritet (ordf. samt c.m.fp) föreslog att hälsovårdsnämnderna görs till lokala tillsynsmyndigheter enligt miljöskyddslagen. Länsstyrelserna föreslås behålla vissa tillsynsuppgifter och ges utökade uppgifter i fråga om förprovningen. Naturvårdsverkets roll som central myndighet på miljöskyddsområdet föreslås stärkt i vissa avseenden. Personalförstärkningen på länsstyrelsernas naturvårdsenheter har av utredningen beräknats till ca 25 nya tjänster. Reserver (s) har bl. a. anfört att undersökningar borde gjorts för att utröna huruvida hälsovårdsnämnderna skulle kunna vara tillsynsmyndighet över hela fältet. Dessutom anfördes i betänkandet att ca 11 tjänster skulle kunna frigöras vid naturvårdsverket i och med att utredningen föreslagit att verket inte längre skulle ha i uppgift att lämna dispens från skyldigheten att söka tillstånd för ärenden om miljöfarliga verksamheter enligt miljöskyddskungörelsen. En del av dessa tjänster beräknades dock sättas in på att förstärka verkets insatser inom tillsynsområdet.

Betänkandet har remissbehandlats. En proposition om ändring i miljöskyddslagen m. m. beräknas avlämnas till riksdagen under hösten 1980.

I budgetpropositionen anför kommunministern att han på grund av det nuvarande budgetläget inte kan förorda någon utbyggnad av personalresurserna vid naturvårdsenheterna.

4.3 Länsstyrelsernas regionalekonomiska enheter m. m.

Riksdagen beslöt våren 1979 (prop. 1978/79:112, AU 1978/79:23) om allmänna riktlinjer för regionalpolitiken m. m.

De regionalpolitiska mål som riksdagen ställt sig bakom är (AU s. 32-33) kort sammanfattat att ge alla människor tillgång till arbete, service och en god miljö oavsett var i landet de bor. Som medel i det regionalpolitiska arbetet angavs i propositionen bl. a. länsplaneringen, ortsplänen och det regionalpolitiska stödet.

Beträffande länsplaneringen angavs att denna borde bedrivas i stora drag som hittills, dock borde planeringen starkare än tidigare inriktas på konkreta åtgärder och samordnas med annan planering. Förstärkta resurser förutsattes för att bl. a. genomföra länsplaneringen.

Med anledning av riksdagens beslut om regionalpolitiken m. m. har regeringen bl. a. utfärdat förordning (1979:632) om regionalpolitiskt stöd, förordning (1979:637) om länsplanering, förordning (1979:639) om skyldighet för statlig myndighet att följa riktlinjerna för regionalpolitiken. Vidare

har i förordning (1979:234) om ändring i länsstyrelseinstruktionen (1971:460, omtryckt 1976:892) föreskrivits skyldighet för länsstyrelsen att vid länsplaneringen samverka med landstingskommun och länets kommuner. den regionala utvecklingsfonden i länet, statliga myndigheter samt organisationer som angivits i den ovan nämnda förordningen om länsplaneringen. Landstinget och kommunfullmäktige i berörda kommuner bör även i övrigt beredas tillfälle att avge yttrande i frågor som har regionalpolitisk betydelse.

I förordningen (1979:637) om länsplanering anges bl. a. att länsstyrelsen i varje län skall bedriva regional utvecklingsplanering (länsplanering), som skall syfta till att förverkliga de allmänna regionalpolitiska mål i fråga om arbete, service och miljö som riksdagen fastställer. Länsplaneringen skall utgöra underlag för samordning mellan regionalpolitiska åtgärder och annan statlig verksamhet. Den skall bedrivas så att den kan utgöra en grund för samordning mellan regionalpolitiska åtgärder och landstingskommunal och kommunal verksamhet. Länsstyrelsen skall vid länsplaneringen bl. a. samverka med landstingskommun och länets kommuner. länets regionala utvecklingsfond, fackliga organisationer och näringslivsorganisationer i länet.

Länsplaneringen skall utföras som fullständig länsplanering och som uppföljning av fullständig länsplanering. Fullständig länsplanering skall i regel genomföras vart femte år och utmynna i ett regionalpolitiskt handlingsprogram för länet (länsprogram). Regeringen beslutar när fullständig länsplanering skall företas och när länsprogrammet skall redovisas. Uppföljningen av fullständig länsplanering skall ske fortlöpande och varje år redovisas i en länsrapport. Länsplaneringen skall bygga på ett underlag bestående av nulägesbeskrivningar, planer och prognoser avseende förhållanden av betydelse för tillgången och efterfrågan på arbete och service. I underlaget skall ingå material för bedömning av inom vilka områden samordning kan ske eller konflikter kan uppstå mellan regionalpolitiska intressen och kraven på hushållning med mark och vatten. Vid utarbetandet av underlaget skall länsstyrelsen så långt möjligt utnyttja material hos andra statliga myndigheter, landstingskommuner och länets kommuner. Varje år skall prognoser göras för den närmast kommande femårsperioden. I samband med fullständig länsplanering skall prognoser göras också på längre sikt.

Länsprogrammet skall precisera de regionalpolitiska målen för länet och innehålla förslag till planeringstal och Ortsplan, som avses i förordningen (1979:639) om skyldighet för statlig myndighet att följa riktlinjerna för regionalpolitiken. innehålla förslag till avgränsning av stödområden enligt förordningen (1979:632) om regionalpolitiskt stöd, ange regionalpolitiska riktlinjer för planeringen av statlig verksamhet i länet och ange riktlinjerna för den regionalpolitiska verksamheten i övrigt.

Länsstyrelsen skall på grundval av underlaget för planeringen utarbeta ett

förslag till länsprogram. Landstinget och kommunfullmäktige i länets kommuner, berörda statliga myndigheter, regionala fackliga organisationer och näringslivsorganisationer samt den regionala utvecklingsfonden i länet skall beredas tillfälle att yttra sig över förslaget.

Länsrapporten skall innehålla en revidering av länsprogrammet i den mån uppföljningen av den fullständiga länsplaneringen föranleder det, en redogörelse för sådana från regionalpolitisk synpunkt väsentliga åtgärder som har vidtagits sedan föregående länsrapport och förslag till åtgärder som bör vidtas för att länsprogrammets riktlinjer skall uppfyllas. Länsrapporten skall vara utformad så, att den kan tjäna som underlag i det statliga, landstingskommunala och kommunala budgetarbetet.

I förordningen (1979:639) om skyldighet för statlig myndighet att följa riktlinjerna för regionalpolitiken anges att dessa myndigheter skall lägga resultat av länsplaneringen till grund för sin planering.

Med anledning av den ovannämnda propositionen om regionalpolitiken väcktes en motion (c) i vilken sambandet mellan länsplaneringen och den kommunala bebyggelseplaneringen togs upp. Arbetsmarknadsutskottet (s. 38–39) anförde att de i motionen gjorda uttalandena om sambandet beträffande tätortsplaneringen inte som motionärerna befarade borde tolkas som ett ställningstagande mot att bebyggelse sker även utanför tätorterna. Utskottet anförde vidare att utskottet för sin del fann det självklart att länsstyrelserna vid sitt samråd med kommunerna hävdade de statliga riktlinjerna för regionalpolitiken, något som dock inte fick innebära att kommunernas planmonopol enligt gällande byggnadslagstiftning sattes i fråga.

Riksdagen behandlade under hösten 1979 en proposition med redovisning av planeringsskedet i den fysiska planeringen (prop. 1978/79:213, CU 1979/80:6). Beträffande frågan om samordning av riksintressen inom den fysiska planeringen, den regionalpolitiska planeringen och trafikplaneringen gav riksdagen på förslag av civilutskottet regeringen till känna att en kartläggning av dessa intressen samt av överväganden om en vidgad samordning även inom den fysiska planeringens ram borde göras.

Den regionalpolitiska planeringen liksom ärenden om lokaliseringsstöd handläggs inom länsstyrelserna på den regionalekonomiska enheten.

I budgetpropositionen föreslås att 25 nya tjänster tillförs länsstyrelsernas regionalekonomiska enheter fr. o. m. budgetåret 1980/81. Vid ingången av budgetåret 1979/80 fanns ca 175 tjänster vid enheterna. Dessutom fanns drygt 60 personer tillfälligt anställda vid enheterna.

Till arbetsmarknadsutskottet har under allmänna motionstiden 1980 hänvisats motioner, (s) och (m), i vilka förordas en viss översyn av länsplaneringens nuvarande inriktning och omfattning. Arbetsmarknadsutskottets betänkande om regionalpolitiken kommer att behandlas av riksdagen senare i vår (AU 1979/80:23).

Under år 1980 avslutas den tredje stora länsplaneringsomgången, länsplanering 1980.

4.4 Länsstyrelsernas skatteförvaltning och de lokala skattemyndigheterna m. m.

Skatteförvaltningen inom länsstyrelserna och de lokala skattemyndigheterna har organiserats om enligt beslut av riksdagen år 1975 (prop. 1975:87, SkU 1975:31). Ett nytt system för taxering i första instans har genomförts fr. o. m. 1979 års taxering. Organisationen har byggts ut i etapper. T. o. m. innevarande budgetår har denna organisation tillförts 1 140 tjänster.

I årets budgetproposition föreslås att skatteförvaltningen hos länsstyrelserna förstärks tillfälligtvis med 26 tjänster, lokala skattemyndigheterna med 136 tjänster och mervärdeskatteenheter med sex tjänster. Vidare har medel motsvarande 104 årsarbetskrafter beräknats för fastighetstaxeringen.

4.5 Kronofogdemyndigheterna

Redovisningen av frågan om ADB inom exekutionsväsendet i 1971 års statsverksproposition (prop. 1971:1, bil. 14 s. 103–113, CU 8) byggde på ett principförslag som utarbetats av exekutionsväsendets organisationsnämnd i samarbete med statskontoret, riksrevisionsverket och centrala folkbokförings- och uppbördsnämnden. Efter att ha anmält förslaget och remissyttrandena över det anförde dåvarande civilministern i statsverkspropositionen att det var angeläget att ADB-systemets konsekvenser i olika hänseenden praktiskt prövades innan ställning togs till en mera definitiv utformning av det. Det fortsatta utvecklingsarbetet borde dock enligt departementschefen bedrivas med den utgångspunkten att ADB skall utnyttjas inom exekutionsväsendet så snart praktiska förutsättningar finns. Bland de frågor som inom ramen för en försöksverksamhet ytterligare borde klarläggas ansågs vara ansvarsfördelningen mellan central, regional och lokal myndighet; sambandet mellan folkbokföring, taxering, uppbörd och indrivning samt de effektivitetsvinster som ett ADB-system inom exekutionsväsendet kan komma att medföra. Riksdagen hade ingen erinran mot vad i statsverkspropositionen i denna del anförts.

Riksskatteverket (RSV) avgav i november 1975 en rapport över försöksverksamheten kallad ADB inom exekutionsväsendet. Av rapporten framgår bl. a. att den utökade försöksverksamhet som pågått vid kronofogdemyndigheterna i Södermanlands län under 1975 visat att systemet – REX-systemet (redovisningssystem för exekutionsväsendet) – i allt väsentligt ansetts fungera väl.

REX innebär uppbyggnad av en riksomfattande databank administrerad av RSV och innehållande information om gäldenärer och deras skulder. Samtliga kronofogdemyndigheter inom ett län skall ha direkt åtkomst till registrerade uppgifter med hjälp av bildskärmsterminaler. REX innebär en förändrad redovisningsorganisation, något som bl. a. medför att all uppede-

bitering sker via RSV och att all redovisning till statsräkenskaperna sker direkt från systemet. Länsstyrelsernas befattning med exekutionsväsendets redovisning avses sålunda komma att upphöra.

Vid utformning av REX-systemet har eftersträvat att ansvar och befogenheter avseende olika exekutiva åtgärder skall läggas på kronofogdemyndigheterna. RSV här som centralmyndighet ansvar för ADB-program och -system m. m. Datorkraften har hittills tillhandahållits av Datamaskincentralen för administrativ databehandling (DAFA).

Som framgått ovan pågår försöksverksamhet med ADB inom exekutionsväsendet i Södermanlands län fr. o. m. år 1975. Sedermera har försöksverksamheten utvidgats till att omfatta kronofogdemyndigheterna i Uppsala län, Stockholms län samt i Göteborgs och Bohus län – de båda senare länen beräknas vara anslutna till systemet under innevarande budgetår. Förbrukade medel för REX-systemet t. o. m. den 30 juni 1979 har av RSV angivits enligt följande (1 000 kr.).

	1968-74	74/75	75/76	76/77	77/78	78/79
Utveckling	8 700	1 000	1 000	670	600	685 = 12 655
Underhåll		1 400	1 900	1 020	1 610	2 110 = 8 040
Genomförande		350	1 030	1 050	1 080	2 735 = 6 245
Drift		750	1 760	2 740	3 160	7 350 = 15 760
Summa	8 700	3 500	5 690	5 480	6 450	12 880 = 42 700

För innevarande budgetår beräknades i 1979 års budgetproposition datamaskintiden inom exekutionsväsendet till 13,2 milj. kr. För budgetåret 1980/81 beräknas ytterligare 4,2 milj. kr. för ändamålet (bil. 18 s. 78).

I budgetpropositionen 1979/80:100 (bil. 18 s. 24) föreslås att REX-systemet införs även vid kronofogdemyndigheterna i Malmöhus län. Kommunministern anför att förutsättningar för någon utbyggnad av systemet därutöver inte finns förrän nuvarande system har utvärderats och alternativa lösningar tagits fram. 3 milj. kr. har i budgetpropositionen (bil. 18 s. 79) beräknats för att genomföra REX-systemet i Malmöhus län.

Vid sin behandling av anslag till kronofogdemyndigheterna för innevarande budgetår anförde civilutskottet (CU 1978/79:25 s. 6-7) bl. a. följande med anledning av en motion (m) i vilken bl. a. yrkades att riksdagen skulle avslå ett regeringens förslag om att REX-systemet skulle införas vid kronofogdemyndigheterna i Göteborgs och Bohus län.

I budgetpropositionen (bil. 13, s. 33) anmäler kommunministern sin avsikt att i anslutning till den proposition om ADB i statsförvaltningen som har aviserats ta upp frågan om ett ADB-systems framtida inriktning och utformning för exekutionsväsendet. Propositionen har förelagts riksdagen den 12 mars 1979.

Enligt vad utskottet sedermera erfarit kommer frågan om hur datastöd skall tillföras exekutionsväsendet att utredas i särskild ordning. Därvid

förutsätter utskottet att en fullständig utvärdering av den hittills genomförda försöksverksamheten kommer att genomföras förutsättningslöst samt att bl. a. den i motionen 1978/79:2093 (m) upptagna frågan om decentraliserade verksamhetsformer övervägs liksom frågan om hur den enskildes integritet skall säkerställas. Vidare bör övervägas hur de olikheter som finns i verksamheten med hänsyn till kronofogdedistriktens storlek skall beaktas. Utskottet anser att utredningen bör arbeta skyndsamt så att försöksverksamheten med ADB inom exekutionsväsendet kan avslutas och ersättas med en mera varaktig lösning. Eftersom sålunda en utredning i frågan inom kort kommer att tillsättas saknas nu anledning för riksdagen att hos regeringen hemställa om ett nytt förslag till ADB-system. Motionen 1978/79:2093 (m), yrkandet 4, avstyrks därför.

Vid beredningen av den nu behandlade frågan har utskottet tillförts information som visat att skäl finns att ägna ytterligare intresse åt organisationen av exekutionsväsendet och dess möjligheter att utföra ålagda uppgifter. Utskottet vill sålunda anföra följande.

Det bör först konstateras att det givna sambandet mellan beslut om taxeringsorganisationen och om indrivningsorganisationen inte alltid beaktas. Uppenbarligen kan åtgärder vidtas för att rent tekniskt undvika administrativ omgång och kostnader i taxeringsledet för sådana uppdebiteringar som realiter endast är formella och som därefter ändras. Detta skulle minska trycket på exekutionssidan. Det har tyvärr saknats samordnade avvägningar vid beslut om resurstilldelningen till dessa verksamhetsgrenar.

Det tycks också finnas ett inte helt klarlagt samband mellan valet av system för ett i och för sig ofrånkomligt datastöd för exekutionsväsendet och organisationen av det praktiska arbetet. Utskottet har förutsatt att aviserade nya överväganden om systemfrågorna utgår från en bedömning av den samlade verksamhetens effektivitet – bedömningar som torde ligga även i personalorganisationernas intresse.

Frågan om prioritering av åtgärder mellan enskilda och allmänna mål liksom kostnadstäckningen synes hittills ha bedömts främst ur traditionella, civilrättsligt centrerade synpunkter. Till dessa bedömningar bör läggas även ett ytterligare beaktande av de samlade effektivitetssynpunkterna.

Exekutionsväsendet möter i sitt arbete såväl kvalificerad ekonomisk brottslighet och skatteflyktsförsök som sociala tragedier. Det är väsentligt att det finns personella möjligheter att i båda fallen – trots skilda målsättningar – handla effektivt och rationellt.

Dessa övergripande målsättningsfrågor bör enligt utskottets mening ägnas ytterligare uppmärksamhet i den ovan aviserade utredningen eller i annat sammanhang. Resultatet därav bör redovisas för riksdagen. Vad utskottet anfört bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Riksdagen följde utskottet.

Regeringen har den 10 april 1980 beslutat bemyndiga chefen för kommundepartementet att tillkalla en särskild utredare för att utreda frågan om utformningen av ett ADB-baserat redovisningssystem för exekutionsväsendet.

RSV har i skrivelse till statskontoret den 29 januari 1980 tagit upp frågan om utbyte av terminaldator för REX-projektet.

I det ovannämnda betänkandet (CU 1978/79:25) har lämnats vissa uppgifter om indrivningsresultat m. m. vid kronofogdemyndigheterna.

I budgetpropositionen (bil. 13 s. 23–24) föreslås vidare att kronofogde-myndigheterna förstärks med 42 tjänster samt att medel anvisas för insatser i samarbete med andra statliga myndigheter m. fl. mot ekonomisk brottslighet i storstadsdistrikten. Vid ingången av budgetåret 1979/80 fanns 2 761 tjänster vid kronofogdemyndigheterna.

5 Utskottet

5.1 Länsstyrelsernas naturvårdsenheter

I december 1978 avgav miljöskyddsutredningen delbetänkandet Bättre miljöskydd I. Ovan (s. 6) har sammanfattats utredningens förslag såvitt avser länsstyrelsernas befattning med ärenden enligt miljöskyddslagen (ML). Utredningen föreslog bl. a. beträffande förprovningen av miljöfarlig verksamhet att länsstyrelserna i framtiden skulle få ökade uppgifter. Beträffande tillsynssystemet enligt ML konstaterade utredningen att länsstyrelsen är den myndighet som f. n. utövar den faktiska tillsynen över miljöfarlig verksamhet – en uppgift som enligt utredningen visat sig vara länsstyrelsen övermäktig med nuvarande resurser. Utredningen föreslog därför att en stor del av tillsynen skulle överföras till hälsovårdsnämnderna – dock skulle länsstyrelserna under en övergångsperiod stödja nämnderna i tillsynsverksamheten. Länsstyrelsens framtida tillsynsansvar föreslogs bli begränsat till sådan miljöfarlig verksamhet för vilken krävs tillstånd av koncessionsnämnden för miljöskydd. Utredningen föreslog en omedelbar förstärkning av länsstyrelsernas naturvårdsenheter med ca 25 tjänster varav 15 tjänster för tillsynen och 10 för provning.

Utredningen föreslog vidare att den nuvarande dispensprovningen hos naturvårdsverket och länsstyrelsen skulle upphöra. I utredningen beräknades att 11 årsarbetskrafter skulle frigöras vid naturvårdsverket när dispensprovningen upphör. Dessa resurser ansågs dock behövas för att förstärka verkets insatser bl. a. inom tillsynsområdet samt beträffande recipientkontroll.

Vid länsstyrelsernas naturvårdsenheter fanns vid ingången av innevarande budgetår ca 500 årsarbetskrafter. I miljöskyddsutredningen uppges (s. 75) att ca 75 tjänstemän är sysselsatta med provning och ca 50 med tillsyn enligt ML.

Miljöskyddsutredningens betänkande har remissbehandlats och övervägs f. n. i regeringens kansli. Enligt vad utskottet erfarit kommer riksdagen att föreläggas en proposition om ändringar i miljöskyddslagen m. m. i sådan tid att propositionen kan behandlas vid början av 1980/81 års riksmöte.

Länsstyrelsernas organisationsnämnd (LON) gör på regeringens uppdrag en översyn bl. a. av personalsituationen vid länsstyrelsernas naturvårdsenheter och har som ett första resultat redovisat de resursbehov som anses mest angelägna att tillgodose till budgetåret 1980/81. Dessa uppgifter har redovisats ovan (s. 4–5). Med hänvisning till det nuvarande budgetläget

förordar kommunministern i budgetpropositionen (bil. 18 s. 23) ingen utbyggnad av personalresurserna under nästa budgetår.

I flera motioner behandlas frågan om personalsituationen vid länsstyrelsernas naturvårdsenheter. I motion 1979/80:1834 (s) yrkande 1 (delvis) föreslås att anslaget till länsstyrelserna m. m. räknas upp med 3 milj. kr. utöver regeringens förslag i avsikt att skapa utrymme för 25 nya tjänster för kontroll av miljöstörande verksamhet inom industrin. Motionärerna anser det – bl. a. mot bakgrund av inträffade händelser – nödvändigt att länsstyrelsernas tillsynsmöjligheter kraftigt förstärks.

Även i motionerna 1979/80:1551 (s) och 1824 (s) behandlas frågan om ytterligare personal vid naturvårdsenheterna. Dessa båda motioner anges av motionärerna ingå som en del av den ovan nämnda motionen 1979/80:1834 (s). I motion 1551 yrkas att naturvårdsenheten vid länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län förstärks med tre handläggartjänster medan i motion 1824 begärs ett riksdagens tillkännagivande om behovet av personalresurser vid naturvårdsenheterna.

Slutligen begärs i motion 1979/80:1493 (c) ett tillkännagivande om ytterligare personal vid naturvårdsenheterna. Motionärerna finner det lämpligt att åtgärder vidtas i syfte att omfördela tjänster från naturvårdsverket till naturvårdsenheterna.

Med anledning av vad i budgetpropositionen och motionerna anförts får utskottet anföra följande. I miljöskyddsarbetet har länsstyrelserna stora uppgifter bl. a. enligt miljöskyddslagstiftningen, lagstiftningen om hälso- och miljöfarliga varor, bilskrotningslagstiftningen och lagstiftningen om svavelhaltigt bränsle. Det bör erinras om att naturvårdsenheterna har betydande uppgifter även inom den s. k. allmänna naturvårdens område. Vidare får naturvårdsenheterna ytterligare arbetsuppgifter om naturvårdskommitténs förslag om täktverksamheten samt om miljöskyddsutredningens förslag genomförs. Den ovannämnda utredningen som gjorts inom LON har liksom miljöskyddsutredningen pekat på ett behov av ytterligare personal; för provnings- och tillsynsuppgifter enligt miljöskyddslagstiftningen föreslås en förstärkning med ca 25 tjänster.

Även enligt utskottets mening är det av stor vikt att de nya arbetsuppgifter som kan komma att tillföras naturvårdsenheterna följs upp med ökade personella resurser, så att bl. a. tillsyns- och provningsverksamheten enligt miljöskyddslagstiftningen blir effektiv. Utskottet delar sålunda den i motionerna framförda uppfattningen att det är nödvändigt med personell förstärkning av miljöskyddsarbetet på regional nivå. Dessutom vill utskottet för sin del framhålla betydelsen av att naturvårdsenheterna tillförs så mycket personal att länsstyrelserna övergångsvis kan stödja kommunerna i deras arbete beträffande tillsyn m. m. enligt miljöskyddslagstiftningen om förslaget om tillsynsverksamhet i huvudsak enligt miljöskyddsutredningen genomförs. Det finns sålunda goda skäl för att i det pågående propositionsarbetet beträffande ändringar i ML m. m. beakta behovet av ökade personella

resurser vid naturvårdsenheterna. I detta pågående arbete får närmare bedömas omfattningen av dessa förordade personaltillskott.

Utskottet förordar att riksdagen med anledning av motionerna 1979/80:1493 (c), 1551 (s), 1824 (s) och 1834 (s), yrkande 1 delvis, som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört om att behovet av ökade personalresurser vid länsstyrelsernas naturvårdsenheter skall beaktas i inte ringa omfattning i den aviserade propositionen. Beträffande omfattningen av dessa resurser bör erinras om att såväl i motioner som av miljöskyddsutredning och i LON:s utredning om naturvårdsenheterna har förordats ett tillskott om ca 25 tjänster för tillsyns- och prövningsverksamheten.

5.2 Länsstyrelsernas regionalekonomiska enheter

I samband med att riksdagen våren 1979 (prop. 1978/79:112, AU 1978/79:23) beslöt om allmänna riktlinjer för regionalpolitiken lämnade riksdagen utan erinran ett uttalande i propositionen om att förstärkta resurser borde tillföras länsplaneringsverksamheten.

I budgetpropositionen föreslås – med hänvisning till det ovan nämnda beslutet – att 25 nya tjänster tillförs länsstyrelsernas regionalekonomiska enheter – en tjänst till varje län utom Värmlands län som föreslås få två tjänster.

Utskottet har ingen erinran mot förslaget.

5.3 Länsstyrelsernas skatteförvaltning och de lokala skattemyndigheterna

I motion 1979/80:1834, yrkande 1 delvis och yrkande 2, föreslås att ytterligare 500 000 kr. anvisas till länsstyrelserna och lika mycket till de lokala skattemyndigheterna för branschvisa skattekontroller.

Civilutskottet har berett skatteutskottet tillfälle att yttra sig över motion 1979/80:1834 (s) såvitt nu är i fråga. Skatteutskottets yttrande har som bilaga fogats till detta betänkande. Skatteutskottet, som erinrar om att en helt ny taxeringsorganisation fr. o. m. 1979 års taxering börjat genomföras med väsentligt ökade personalresurser (1 140 nya tjänster t. o. m. innevarande budgetår), hänvisar till sitt betänkande SKU 1978/79:50 av vilket bl. a. framgår att riksskatteverket (RSV) bedriver ett utvecklingsarbete för att bl. a. klarlägga en lämplig fördelning och avvägning av kontrollinsatserna på skatteområdet. Vidare bör erinras om att budgetministern i budgetpropositionen (bil. 11 s. 36) beräknat medel så att RSV kan medverka till att en studie i syfte att kartlägga och möta skatteundandragandet kommer till stånd. Arbetet föreslås komma att påbörjas redan under innevarande budgetår.

Liksom skatteutskottet finner civilutskottet det väsentligt att RSV:s arbete bedrivs skyndsamt och att förslag om förbättrade kontrollinsatser snarast läggs fram. Enligt civilutskottets mening bör pågående utredningsarbete

avvaktas. Motion 1979/80:1834 (s) avstyrks såvitt nu är i fråga med hänvisning till det anförda.

I budgetpropositionen (bil. 18 s. 23) förordas att de lokala skattemyndigheterna byggs ut med 136 tjänster samt att medel motsvarande 104 årsarbetskrafter för fastighetstaxeringen anvisas. Skatteförvaltningen hos länsstyrelserna föreslås tillfälligtvis förstärkt med 26 tjänster som i första hand skall användas för att arbeta av balansen av skattemål hos besvärsheterna. Vidare föreslås mervärdesskatteenheter tillföras ytterligare sex tjänster. Utskottet har ingen erinran mot de föreslagna personalförstärkningarna.

5.4 Kronofogdemyndigheterna

I budgetpropositionen (bil. 18 s. 23–24) behandlas frågan om personalresurser m. m. till kronofogdemyndigheterna. Därvid behandlas bl. a. frågan om det ADB-baserade redovisningssystemet för exekutionsväsendet, REX.

REX-systemet bedrivs som försöksverksamhet i Uppsala län och i Södermanlands län. Under innevarande budgetår beräknas kronofogdedistriktet i Stockholms län och i Göteborgs och Bohus län vara anslutna till systemet. Ovan (4.5) har redogjorts för försöksverksamhetens uppbyggnad m. m. och för civilutskottets ställningstagande vid förra riksmötet med anledning av förslaget om REX-systemets införande i Göteborgs och Bohus län. Utskottet avtog därvid en motion i vilken yrkades att REX-systemet inte skulle införas i detta län. Utskottet konstaterade vidare vid detta tillfälle (i mars 1979) vid behandling av anslag till kronofogdemyndigheterna för innevarande budgetår att dåvarande kommunministern i budgetpropositionen anmält att frågan om ADB-systemets framtida inriktning och utformning för exekutionsväsendet skulle ses över. Utskottet hade dessutom sedermera erfarit att frågan skulle utredas särskilt. Slutligen anförde utskottet att i den aviserade utredningen eller i annan ordning bl. a. borde behandlas vissa övergripande målsättningsfrågor i sammanhanget. Vad utskottet anförde gav riksdagen som sin mening regeringen till känna.

Regeringen har denna dag beslutat tillkalla en särskild utredare för att utreda frågan om utformningen av det ADB-baserade redovisningssystemet för exekutionsväsendet.

I budgetpropositionen föreslår kommunministern att försöksverksamheten också får omfatta kronofogdedistriktet i Malmöhus län som ett länsbundet system. Förutsättningar för någon utbyggnad av systemet därutöver anges i budgetpropositionen inte finnas förrän nuvarande system har utvärderats och alternativa lösningar tagits fram.

I motion 1979/80:1846 (m) hemställs att riksdagen avslår förslaget att använda REX-systemet i Malmöhus län, att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att varje ytterligare utbyggnad skall avvakta den

ovannämnda utredningens resultat, att riksdagen hos regeringen anhåller om förslag till enklare datalösningar baserade på mini- eller kontorsdatorer samt att riksdagen anhåller om en författningsreglering av i motionen omnämnda besluts-, urvals- och prioriteringsmetoder i REX-systemet.

Med anledning av vad i budgetpropositionen och i motionen anförs om REX-systemet får utskottet anföra följande. Vad först gäller den i motionen upptagna frågan att avvakta den aviserade utredningens resultat innan REX-systemet utvidgas ytterligare anser utskottet att skäl kan finnas för en sådan uppfattning. Skälen mot en utvidgning måste dock vägas mot fördelarna med att använda ADB inom exekutionsväsendet. Utskottet erinrar om sin tidigare uppfattning i frågan (CU 1978/79:25 s. 8) enligt vilken datorkraft inom den exekutiva verksamheten bidrar till ett bättre indrivningsresultat och till en förbättrad arbetssituation för personalen inom exekutionsverksamheten. Inte minst i storstadsområdena där den exekutiva verksamheten ofta är komplicerad är datorstöd av stort värde.

Den sammantagna bedömningen av frågan har lett utskottet till uppfattningen att försöksverksamheten bör utvidgas enligt förslaget i budgetpropositionen men att någon utvidgning därutöver inte bör göras förrän det nuvarande systemet utvärderats. Utskottet avstyrker sålunda bifall till motion 1979/80:1846 (m), yrkandena 1 och 2.

I motionen yrkas vidare att förslag om enklare datalösningar baserade på mini- eller kontorsdatorer skall föreläggas riksdagen. Systemets utformning efter försöksperiodens avslutning ingår som en viktig del i den ovan nämnda utredningen. Det bör i sammanhanget vidare upplysas att RSV i skrivelse till statskontoret den 29 januari 1980 bl. a. tagit upp frågan om möjligheten att använda minidatorer för datorstödet vid kronofogdemyndigheterna. Motion 1979/80:1846 (m), yrkande 3, avstyrks med hänvisning till det anförda.

I motionen, yrkande 4, tas även upp frågan om en författningsreglering av i motionen nämnda beslutssystem m. m. avseende REX-systemet. Detta exemplifieras med att REX styr personalens verksamhet, något som i sin tur anges innebära att gränserna för bl. a. skatteskulder som blir föremål för effektiva åtgärder blir olika beroende på om gäldenären är storstadsbo eller landsortsbo. Det beskrivna förhållandet är inte en följd av REX-systemets utformning. Denna i och för sig otillfredsställande ordning finns även vid en helt manuell hantering av ärendena och hänger närmast samman med personaltillgången hos de olika kronofogdemyndigheterna. Utskottet förutsätter att frågan om besluts- och urvalssystem m. m. fortlöpande övervägs i bl. a. RSV:s verksamhet angående utformningen av den exekutiva verksamheten. Motion 1979/80:1846 (m), yrkande 4, bör enligt utskottets mening inte föranleda någon riksdagens vidare åtgärd.

Under några år har en omfördelning av personalresurserna vid kronofogdemyndigheterna ägt rum så att de mest arbetstyngda distrikten skall tilldelas lediga tjänster. Under åren 1978 och 1979 har genom omfördelning ca 50 tjänster tillförts distrikt med stor arbetsbörda. I budgetpropositionen anges

att ökningen av mål är sådan att enbart möjligheterna att omfördela personalresurser inte räcker för att nå tillräcklig balans mellan arbetsmängd och personalresurser. Mot bakgrund härav föreslås att kronofogdemyndigheterna förstärks med 42 tjänster. Den föreslagna fördelningen på län av dessa tjänster framgår av bilaga 3 till detta betänkande.

I motion 1979/80:1834 (s), yrkande 3 delvis, föreslås att anslaget till kronofogdemyndigheterna ökas med 2 milj. kr. utöver regeringens förslag så att myndigheterna kan förstärkas med 20 tjänster i huvudsak enligt RSV:s i budgetpropositionen inte beaktade önskemål avseende prioritetsgrupp I. Av bilaga 3 till betänkandet framgår bl. a. RSV:s förslag till fördelning av dessa tjänster på län.

Det personaltillskott som i årets budgetproposition avses tillföras kronofogdemyndigheterna är av inte ringa omfattning. I likhet med skatteutskottet, vars ovannämnda yttrande omfattar även den nu behandlade frågan, anser även civilutskottet att det givetvis skulle vara önskvärt med ytterligare personalförstärkningar men att sådana i nuvarande ansträngda budgetläge vid en prioritering får avstås. Även civilutskottet utgår från att frågan fortlöpande beaktas av RSV. Motionen avstyrks såvitt nu är i fråga.

I budgetpropositionen föreslås att medel anvisas för kronofogdemyndigheterna för insatser mot ekonomisk brottslighet i storstadsdistrikten. Enligt vad utskottet erfarit avses 700 000 kr. anvisas för ändamålet. I motion 1979/80:1834 (s), yrkande 3 delvis, föreslås att ytterligare 1 milj. kr. anvisas för offensiva satsningar mot ekonomisk brottslighet främst i storstadsområdena.

Även enligt utskottets mening är det naturligtvis viktigt att olika åtgärder vidtas för att bekämpa den ekonomiska brottsligheten. Förutom de ökade personella resurser som föreslås för kronofogdemyndigheterna har i budgetpropositionen även förordats medel för att bekämpa denna brottslighet. Dessutom bör erinras om att i motion 1979/80:1120 (s) hemställts om åtgärder mot ekonomisk brottslighet. I motionen betonas bl. a. vikten av förbättrat samarbete mellan polis-, åklagar-, skatte- och kronofogdemyndigheterna. Motionen som hänvisats till justitieutskottet kommer att behandlas av riksdagen under hösten 1980. Motion 1979/80:1834 (s), yrkande 3 delvis, avstyrks med hänvisning till i budgetpropositionen förordade åtgärder och att riksdagen inom en snar framtid kommer att i ett större perspektiv diskutera åtgärder mot ekonomisk brottslighet.

Inom utskottet har tagits upp frågan om utbildning av kronofogdemyndigheternas personal. Med anledning härav vill utskottet upplysa att för innevarande budgetår anslagits 5,8 milj. kr. för denna verksamhet. För nästa budgetår beräknas ytterligare 140 000 kr. för dessa utbildningsinsatser. RSV har utbildningskurser för personal vid kronofogdemyndigheterna. Sålunda har sedan något år en försöksverksamhet med lokal/regional utbildning av kronoassistenter och av personal i kontorskarriären genomförts. I anslagsframställningen för nästa budgetår avseende utbildningsverksamheten

framhåller RSV att det är alltmera angeläget att medel kan disponeras för att möta uppkommande utvecklingsbehov. Vidare bör erinras om att RSV f. n. tillsammans med notariatnämnden utreder riktlinjerna för notariattjänstgöringen vid kronofogdemyndigheterna.

Eftersom medel för utbildningsverksamheten tagits upp i budgetpropositionen och då det inom RSV pågår en utveckling av verksamheten för utbildning inom exekutionsväsendet finner utskottet att tillräckliga skäl saknas att föreslå ett riksdagens uttalande i frågan.

5.5 Övriga frågor

Vad i budgetpropositionen i övrigt föreslagits om anslag m. m. till länsstyrelserna, lokala skattemyndigheterna och kronofogdemyndigheterna har inte givit utskottet anledning till erinran. Inte heller har vad som anförts om anslag till civilbefälvärnarna föranlett särskilt uttalande från utskottets sida.

5.6 Hemställan

Utskottet hemställer

1. beträffande *personalresurserna vid naturvårdsenheterna* att riksdagen med anledning av motionerna 1979/80:1493, 1979/80:1551, 1979/80:1824 och 1979/80:1834 yrkande 1, det sistnämnda yrkandet såvitt nu är i fråga, som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anför.
2. beträffande *branschvisa skattekontroller* att riksdagen avslår motion 1979/80:1834 yrkandena 1 och 2, båda yrkandena såvitt nu är i fråga.
3. beträffande *datasystem inom exekutionsväsendet* att riksdagen avslår motion 1979/80:1846.
4. beträffande *ytterligare tjänster vid kronofogdemyndigheterna* att riksdagen avslår motion 1979/80:1834 yrkande 3 såvitt nu är i fråga.
5. beträffande *vissa åtgärder mot ekonomisk brottslighet* att riksdagen avslår motion 1979/80:1834 yrkande 3 såvitt nu är i fråga.
6. beträffande *anslag till länsstyrelserna* att riksdagen med bifall till regeringens förslag och med avslag på motion 1979/80:1834 yrkande 1 såvitt nu är i fråga under femtonde huvudtiteln till *Länsstyrelserna* för budgetåret 1980/81 anvisar ett förslagsanslag av 1 427 719 000 kr..
7. beträffande *anslag till lokala skattemyndigheterna* att riksdagen med bifall till regeringens förslag och med avslag på motion 1979/80:1834 yrkande 2 såvitt nu är i fråga under femtonde

- huvudtiteln till *Lokala skattemyndigheterna* för budgetåret 1980/81 anvisar ett förslagsanslag av 484 376 000 kr.,
8. beträffande *anslag till kronofogdemyndigheterna* att riksdagen med bifall till regeringens förslag och med avslag på motion 1979/80:1834 yrkande 3 såvitt nu är i fråga under femtonde huvudtiteln till *Kronofogdemyndigheterna* för budgetåret 1980/81 anvisar ett förslagsanslag av 384 895 000 kr.,
 9. beträffande *anslag till civilbefälhavarna* att riksdagen med bifall till regeringens förslag under femtonde huvudtiteln till *Civilbefälhavarna* för budgetåret 1980/81 anvisar ett förslagsanslag av 8 846 000 kr.

Stockholm den 10 april 1980

På civilutskottets vägnar
KJELL A. MATTSSON

Närvarande: Kjell A. Mattsson (c), Per Bergman (s), Rolf Dahlberg (m), Oskar Lindkvist (s), Lars Henrikson (s), Knut Billing (m), Thure Jadestig (s), Bertil Danielsson (m), Birgitta Dahl (s), Sven Eric Åkerfeldt (c), Magnus Persson (s), Bertil Dahlén (fp), Lennart Nilsson (s), Eivor Nilson (c) och Kerstin Ekman (fp).

Reservationer

1. Personalresurserna vid naturvårdsenheterna

Rolf Dahlberg (m), Knut Billing (m), Bertil Danielsson (m), Bertil Dahlén (fp) och Kerstin Ekman (fp) anser att

dels den del i utskottets betänkande som på s. 13 börjar "Även enligt" och på s. 14 slutar "tillsyns- och prövningsverksamheten" bort lyda:

Som framgått ovan (s. 12) kommer riksdagen under hösten 1980 att behandla en proposition om ändringar i miljöskyddslagen m. m. I denna proposition kommer även att behandlas inriktningen och omfattningen av miljöskyddsarbetet på såväl regional som lokal nivå. Mot bakgrund av den rådande budgetsituationen anser utskottet att tillräckliga skäl inte anförts för att nu fatta ett bindande beslut om ifrågavarande framtida personalförstärkning. Bedömningarna av behovet av ökade personella resurser vid naturvårdsenheterna bör göras av riksdagen vid behandlingen av den aviserade propositionen. I detta sammanhang kan bättre än f. n. avgöras storleken av eventuella personaltillskott till naturvårdsenheterna.

Vidare bör erinras om att kommunministern i årets budgetproposition (bil. 18 s. 23) på grund av nuvarande budgetläge inte ansett sig kunna förorda någon utbyggnad av personalresurserna vid naturvårdsenheterna.

Utskottet erinrar om riksdagens beslut i anledning av finansutskottets betänkande 1979/80:15. Därvid anfördes att en självklar utgångspunkt även för riksdagens budgetbehandling måste vara att de samlade statsutgifternas ökningstakt dämpas samt att om i något fall utgifter utöver budgetförslaget bedöms som oundgängligen nödvändiga detta bör kompenseras genom en motsvarande neddragning av utgifterna för något annat ändamål.

Utskottets ställningstagande innebär sålunda att ställning inte nu skall tas till behovet av ökade personalresurser vid naturvårdsenheterna. Detta innebär i sin tur att utskottet avstyrker bifall till motionerna 1979/80:1493 (c), 1551 (s), 1824 (s) och 1834 (s) yrkandet 1 delvis.

dels utskottets hemställan under 1 bort lyda:

1. beträffande *personalresurserna vid naturvårdsenheterna* att riksdagen avslår motionerna 1979/80:1493, 1979/80:1551, 1979/80:1824 och 1979/80:1834 yrkandet 1, det sistnämnda yrkandet såvitt nu är i fråga.

2. Branschvisa skattekontroller

Per Bergman, Oskar Lindkvist, Lars Henrikson, Thure Jadestig, Birgitta Dahl, Magnus Persson och Lennart Nilsson, alla (s), anser att

dels det stycke i utskottets betänkande som på s. 14 börjar "Liksom skatteutskottet" och på s. 15 slutar "det anförda" bort lyda:

För att förbättra samhällets kontrollmöjligheter på skatteområdet bör

förstärkningar utöver de i budgetpropositionen tillföras såväl länsstyrelsernas skatteavdelningar som de lokala skattemyndigheterna. Väl avvägda insatser mot skattefusk och skatteflykt kan – som påpekas i motionen 1979/80:1760 (s) – inte bara bidra till att förbättra skattemoralen utan även medföra nettoförstärkning av statsfinanserna genom ökade skatteinkomster.

Utskottet tillstyrker sålunda förslaget i motionen 1979/80:1834 (s) om att ytterligare 500 000 kr. anvisas till länsstyrelserna och lika mycket till de lokala skattemyndigheterna för att utöka insatserna för branschvisa skattekontroller vilka tidigare visat sig effektiva. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna. Utskottet instämmer sålunda med vad som anförts i den avvikande meningen (s) som fogats till skatteutskottets yttrande SkU 1979/80:5 y.

dels utskottet under 2 bort hemställa

2. beträffande *branschvisa skattekontroller* att riksdagen med bifall till motionen 1979/80:1834 yrkandena 1 och 2, båda yrkandena såvitt nu är i fråga, som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anført.

3. Tjänster vid kronofogdemyndigheterna

Per Bergman, Oskar Lindkvist, Lars Henrikson, Thure Jadestig, Birgitta Dahl, Magnus Persson och Lennart Nilsson, alla (s), anser att

dels det stycke i utskottets betänkande på s. 17 som börjar "Det personaltillskott" och slutar "i fråga" bort lyda:

Som anförts av kommunministern i budgetpropositionen (bil. 18 s. 23) är ökningen av mål och ärenden hos kronofogdemyndigheterna sådan att enbart möjligheterna att omfördela personalresurserna inte räcker till för att åstadkomma tillräcklig balans mellan arbetsmängd och personalresurser. Enligt utskottets mening är i budgetpropositionen föreslagna personalförstärkningar med 42 tjänster inte tillräckliga. Som riksskatteverket (RSV) framhåller i sitt remissyttrande över länsstyrelsernas anslagsframställningar har sedan år 1975 rått en nedåtgående trend avseende inlevererade belopp. Även restföringen har ökat, liksom oredovisade belopp. RSV har föreslagit att ytterligare ca 20 tjänster med hög prioritet – utöver den i budgetpropositionen förordade förstärkningen om 42 tjänster – tillförs kronofogdemyndigheterna.

Enligt utskottets mening bör i enlighet med förslaget i motionen 1979/80:1834 (s) kronofogdemyndigheterna förstärkas med 20 tjänster utöver regeringens förslag och i huvudsaklig överensstämmelse med RSV:s ovan nämnda remissyttrande. Regeringen bör anförtrors att närmare fördela dessa ytterligare föreslagna personalresurser på kronofogdedistrikten.

Vad utskottet anført bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

dels utskottet under 4 bort hemställa

4. beträffande *ytterligare tjänster vid kronofogdemyndigheterna* att riksdagen med bifall till motionen 1979/80:1834 yrkandet 3 såvitt nu är i fråga som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört.

4. Vissa åtgärder mot ekonomisk brottslighet

Per Bergman, Oskar Lindkvist, Lars Henrikson, Thure Jadestig, Birgitta Dahl, Magnus Persson och Lennart Nilsson, alla (s), anser att

dels det stycke i utskottets betänkande på s. 17 som börjar "Även enligt" och slutar "ekonomisk brottslighet" bort lyda:

Den ekonomiska brottsligheten vållar samhället allvarliga skador och den bör bekämpas genom insatser inom skilda samhällssektorer. Det är nödvändigt att bl. a. kronofogdemyndigheterna ges ökade resurser för att kunna bekämpa denna brottslighet genom mera offensiva insatser än vad som f. n. förekommer. Enligt utskottets mening bör medel utöver de i budgetpropositionen föreslagna anvisas kronofogdemyndigheterna. Utskottet tillstyrker motionen 1979/80:1834 (s) yrkandet 3 om att 1 milj. kr. utöver vad som föreslagits i budgetpropositionen anvisas för ändamålet. Detta bör ges regeringen till känna.

Utskottet vill i sammanhanget erinra om att i motionen 1979/80:1120 (s) begärts åtgärder mot den ekonomiska brottsligheten. I denna motion, som hänvisats till justitieutskottet, behandlas frågan i ett större sammanhang.

dels utskottet under 5 bort hemställa

5. beträffande *vissa åtgärder mot ekonomisk brottslighet* att riksdagen med bifall till motionen 1979/80:1834 yrkandet 3 såvitt nu är i fråga som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört.

5. Anslag till länsstyrelserna

Per Bergman, Oskar Lindkvist, Lars Henrikson, Thure Jadestig, Birgitta Dahl, Magnus Persson och Lennart Nilsson, alla (s), anser – under förutsättning av bifall till reservationen 2 – att utskottets hemställan under 6 bort lyda:

6. beträffande *anslag till länsstyrelserna* att riksdagen med bifall till motionen 1979/80:1834 yrkandet 1 såvitt nu är i fråga och med anledning av regeringens förslag under femtonde huvudtiteln till *Länsstyrelserna* för budgetåret 1980/81 anvisar ett förslagsanslag av 1 428 219 000 kr..

6. Anslag till lokala skattemyndigheterna

Per Bergman, Oskar Lindkvist, Lars Henrikson, Thure Jadestig, Birgitta Dahl, Magnus Persson och Lennart Nilsson, alla (s), anser – under förutsättning av bifall till reservationen 2 – att utskottets hemställan under 7 bort lyda:

7. beträffande *anslag till lokala skattemyndigheterna* att riksdagen med bifall till motionen 1979/80:1834 yrkandet 2 såvitt nu är i fråga och med anledning av regeringens förslag under femtonde huvudtiteln till *Lokala skattemyndigheterna* för budgetåret 1980/81 anvisar ett förslagsanslag av 484 876 000 kr.,

7. Anslag till kronofogdemyndigheterna

Per Bergman, Oskar Lindkvist, Lars Henrikson, Thure Jadestig, Birgitta Dahl, Magnus Persson och Lennart Nilsson, alla (s), anser – under förutsättning av bifall till reservationerna 3 och 4 – att utskottets hemställan under 8 bort lyda:

8. beträffande *anslag till kronofogdemyndigheterna* att riksdagen med bifall till motionen 1979/80:1834 yrkandet 3 såvitt nu är i fråga och med anledning av regeringens förslag under femtonde huvudtiteln till *Kronofogdemyndigheterna* för budgetåret 1980/81 anvisar ett förslagsanslag av 387 895 000 kr.,

Skatteutskottets yttrande

1979/80:5 y

över en motion om förstärkta resurser till kronofogdemyndigheterna, m. m.

Till civilutskottet

Sedan civilutskottet berett skatteutskottet tillfälle att yttra sig över motionen 1979/80:1834 av Olof Palme m. fl. (s) om förstärkta resurser till kronofogdemyndigheterna, m. m., såvitt avser skatteutskottets arbetsområde, får skatteutskottet anföra följande.

Motionärerna begär att länsstyrelserna, de lokala skattemyndigheterna och kronofogdemyndigheterna – utöver vad som föreslås i budgetpropositionen – erhåller ett förslagsanslag om sammanlagt 4 milj. kr. för förbättringar av skatteuppbörden m. m. Härav skall 500 000 kr. gå till länsstyrelserna och lika mycket till de lokala skattemyndigheterna för branschvisa skattekontroller. Kronofogdemyndigheterna får 3 milj. kr., varav 2 milj. kr. avser 20 tjänster för att förbättra indrivningsresultatet och 1 milj. kr. offensiva satsningar mot ekonomisk brottslighet, främst i storstadsområdena.

Skälen för de nu framställda yrkandena redovisas i motionen 1979/80:1104 där motionärerna också lägger fram andra förslag mot skattefusk och skatteflykt. Denna motion kommer utskottet att behandla senare. Utskottet vill i detta sammanhang nämna att utskottet vid sin behandling tidigare av likartade yrkanden (SkU 1978/79:50) erinrat om att statsmakterna under senare år intensifierat sina ansträngningar att försvåra skatteundandraganden och annan ekonomisk brottslighet, bl. a. genom successiva förbättringar av lagstiftningen. Beträffande det pågående arbetet med dessa frågor har utskottet hänvisat till redogörelserna i betänkandena SkU 1978/79:2, JuU 1978/79:28 och LU 1978/79:19. Det kan tilläggas att en proposition nu utarbetats om personligt betalningsansvar för ställföreträdare för juridiska personer som underlåtit att redovisa sociala avgifter för sina arbetstagare. Vidare avser regeringen – som framgår av propositionsförteckning – att i år lägga fram förslag om en s. k. generalklausul mot skatteflykt.

Under senare år har ett omfattande arbete bedrivits i syfte att förstärka och rationalisera taxeringen i första instans. Fr. o. m. 1979 års taxering har en helt ny taxeringsorganisation börjat genomföras med väsentligt ökade personalresurser (1 140 nya tjänster) och med ett nytt ADB-stöd som underlag för granskningen och taxeringen. Reformen innebär också att uppbördssystemet läggs om fr. o. m. 1980. Även kronofogdemyndigheterna har omorganiserats på senare år, och ett ADB-baserat redovisningssystem för exekutionsväsendet har försöksvis införts i vissa län.

De förslag som läggs fram i budgetpropositionen innebär bl. a. att riksskatteverkets möjligheter att fullfölja taxeringsreformen förstärks. Verket får samtidigt ett särskilt medelstillskott för att göra en undersökning om skatteundrandragandets former och omfattning (bilaga 11). Vidare föreslås (bilaga 18) att taxeringsorganisationen planenligt byggs ut med nya tjänster, att besvärsheterna tillfälligtvis förstärks och att mervärdeskatte- enheterna tillförs ytterligare tjänster. Kronofogdemyndigheterna förstärks med 42 tjänster och erhåller medel för att – i samarbete med andra statliga myndigheter m. fl. – ingripa mot ekonomisk brottslighet i storstadsdistrik- ten. Vidare utrustas – försöksvis – ytterligare ett län med ADB-system.

Till stöd för förslaget i motionen anför motionärerna bl. a. att kontrollar- betet i den nya taxeringsorganisationen koncentreras på formella gransk- ningar av ett stort antal skattskyldiga med okomplicerade förhållanden. De anser att verksamheten i stället bör inriktas på taxeringsrevision av företagare och andra grupper med bokföringspliktig verksamhet. Vidare hör antalet revisioner ökas väsentligt. Kronofogdemyndigheterna bör enligt motionärernas uppfattning förstärkas i huvudsaklig överensstämmelse med riksskatteverkets önskemål vid remissbehandlingen av anslagsframställning- arna.

Utskottet vill framhålla att bred enighet råder om att myndigheterna bör erhålla tillräckliga resurser för att kunna ingripa effektivt mot skatteundan- dragande i olika former. Men enligt utskottets uppfattning är det ännu för tidigt att bedöma om den nya taxeringsorganisationen är tillräcklig eller om länsstyrelserna och de lokala skattemyndigheterna bör förstärkas ytterligare, utöver vad som redan planerats. Frågan om nya förstärkningar bör prövas mot bakgrund av erfarenheterna av den nya organisationen och med hänsyn till resultatet av det arbete som bedrivs inom RSV för att klargöra hithörande frågor. Utskottet utgår från att detta arbete bedrivs skyndsamt och att regeringen snarast möjligt kommer att redovisa resultatet härav och lägga fram de förslag som kan anses motiverade. Med anledning av vad som anförs i motionen vill utskottet också framhålla att riktlinjerna för den nya taxeringsorganisationen innebär att kontrollarbetet skall inriktas på väsent- ligheter. Organisationen har också utformats med målsättningen att bransch- visa kontroller skall underlättas. Med det anförda avstyrker utskottet motionen i denna del, i den mån den inte är besvarad.

När det gäller kronofogdemyndigheterna har utskottet vid sin behandling av olika uppbördsfrågor bl. a. uppmärksammat att arbetsgivare i en del fall systematiskt underlåtit att betala in sina egna och sina arbetstagares skatter och arbetsgivaravgifter, förfaranden som kunnat pågå under lång tid. De belopp som det då har rört sig om har ofta uppgått till uppseendeväckande summor. Att kronofogdemyndigheterna fungerar effektivt är en av förut- sättningarna för att sådana förfaranden skall kunna stoppas. Som framgår av propositionen har emellertid arbetsbelastningen hos dessa myndigheter ökat betydligt, och indrivningsresultatet har försämrats, bl. a. till följd av knappa

personalresurser. En förstärkning av kronofogdemyndigheterna framstår därför som angelägen. Dessa myndigheter tillförs också enligt propositionen väsentliga personalförstärkningar och andra medel för att förbättra situationen. Enligt utskottets uppfattning skulle det givetvis vara önskvärt med ytterligare förbättringar. Mot bakgrund av det ansträngda budgetläget och den restriktivitet som f. n. måste tillämpas i fråga om anslagstilldelning tillstyrker utskottet propositionen i denna del. Samtidigt utgår utskottet från att riksskatteverket i sitt tidigare nämnda utredningsarbete angående skatteundandragandet och taxeringsorganisationen prövar också kronofogdemyndigheternas behov av förstärkningar. Utskottet avstyrker således motionen även i denna del, i den mån den inte är tillgodosedd.

Stockholm den 26 februari 1980

På skatteutskottets vägnar

ERIK WÄRNBERG

Närvarande: Erik Wörnberg (s), Knut Wachtmeister (m), Stig Josefson (c), Rune Ångström (fp), Rune Carlstein (s), förste vice talmannen Ingegerd Troedsson (m), Olle Westberg i Hofors (s), Tage Sundkvist (c), Hagar Normark (s), Bo Lundgren (m), Curt Boström (s), Bo Forslund (s), Wilhelm Gustafsson (fp), Maj-Lis Löow (s) och Kerstin Andersson i Hjärtum (c).

* Ej närvarande vid yttrandets justering.

Avvikande mening

Erik Wörnberg, Rune Carlstein, Olle Westberg i Hofors, Hagar Normark, Curt Boström, Bo Forslund och Maj-Lis Löow (samtliga s) anser att utskottets yttrande bort ha följande lydelse:

Under den socialdemokratiska regeringsperioden bedrevs ett kraftfullt arbete för att komma till rätta med skattefusk och skatteflykt. Delvis skedde detta i form av lagstiftning. Delvis skedde det även genom åtgärder som vidtogs för att förbättra taxeringskontrollen och indrivningen.

Riksdagen beslutade våren 1975 om en genomgripande ändring av taxeringsorganisationen i första instans. Genom detta beslut effektiviserades skatteadministrationen, bl. a. genom att taxeringsnämnderna får biträde av kvalificerade tjänstemän vid granskningen och genom att ett väl utbyggt ADB-system införs som stöd för taxeringsarbetet. Under år 1975 genomfördes även den s. k. bevissäkringslagen.

I och med dessa olika åtgärder var emellertid inte arbetet med att söka bemästra skattefusket slutfört. Flera förslag förbereddes under tiden före regimskiftet 1976. Tyvärr har de borgerliga regeringarna stoppat eller

förhalat flera av dessa. Detta sker samtidigt som skattefusket och skatteflykten enligt vad som kan bedömas alltmer tilltar i omfattning.

Såsom föreslås i motionen 1979/80:1104 och 1834 av Olof Palme m. fl. (s) bör samhällets kontrollmöjligheter förbättras och erforderliga resurser ställas till skattemyndigheternas förfogande. De av regeringen föreslagna resurserna på skattekontroll- och uppbördsområdet är otillräckliga. Visserligen är budgetläget ansträngt och en stark begränsning i ytterligare utgiftsökningar nödvändig. Det bör dock påpekas att väl avvägda insatser mot skattefusk och skatteflykt inte bara kan bidra till att förbättra skattemoralen utan även medföra en nettoförstärkning av statsfinanserna genom att skatteinkomsterna ökar.

Utskottet har tidigare vid behandlingen av olika uppbördsfrågor bl. a. uppmärksammat att arbetsgivare i en del fall systematiskt underlåtit att betala in sina egna och sina arbetstagares skatter och arbetsgivaravgifter. De belopp som det då har rört sig om har i en del fall uppgått till uppseendeväckande summor. Arbetsbelastningen hos kronofogdemyndigheterna har ökat betydligt, och indrivningsresultatet har försämrats, bl. a. till följd av knappa personalresurser. En omedelbar förstärkning av kronofogdemyndigheterna framstår därför som angelägen. Dessa myndigheter bör därför förstärkas med ytterligare 20 tjänster utöver vad som föreslås i budgetpropositionen. Detta är i huvudsaklig överensstämmelse med riksskatteverkets önskemål.

Enligt utskottets mening bör därför förslagen i motionen 1979/80:1834 av Olof Palme m. fl. (s) bifallas.

Bilaga 2

Tjänster m. m. vid länsstyrelsernas naturvårdsenlieter och regionalekonomiska enheter den 1 juli 1979

Län	Naturvårdsenhet		Regionalekonomisk enhet	
	Tjänster	Tillfällig personal	Tjänster	Utomplansanställda
AB	32	11	15	11
C	11	3	6	3
D	12		7	1
E	19	2	7	1
F	16	5,5	6	2
G	13	1	7	2
H	15	3	6	2
I	1	3	1	1
K	8	8	6	—
L	14	2	7	1
M	20	11	10	2,5
N	13	9	5	2
O	22	9	8	2
P	16	5	9	2
R	13	6	7	1
S	16	6	6	3,5
T	14	2	9	—
U	13	8	5	4
W	19	11	11	—
X	18	4	6	3
Y	12	10	8	6
Z	10	8	6	2
AC	11	7	7	2
BD	20	12	11	7
Summa	358	145,5	176	61
	503,5		237	

Bilaga 3

I budgetpropositionen (bil. 18 s. 21–25) föreslagna personalförstärkningar vid länsstyrelserna (LST), lokala skattemyndigheterna (LSM) och kronofogdemyndigheterna (KFM) samt av riksskatteverket (RSV) föreslagen personalförstärkning i prioritetsgrupp I till kronofogdemyndigheterna som inte tagits upp i budgetpropositionen

Län	I budgetpropositionen föreslagna personalförstärkningar				LSM	KFM	RSV:s förslag i prioritetsgrupp I som inte beaktats i budgetprop.
	LST		Data enh.	Moms enh.			
	Reg.ek. enh.	Besv. enh.					
AB	1	3			15	8	
C	1	2	2		4		
D	1				4	1	
E	1			1	5	6	
F	1				6	4	
G	1				5	2	
H	1				5	1	1
I	1				1	1	
K	1				3	2	
L	1	2			5	6	
M	1	2			13	2	8
N	1	2		1	5	3	
O	1				10	2	
P	1		2	1	6		5
R	1			2	5	1	
S	2				4	2	1
T	1				5		1
U	1	2			4	1	3
W	1			1	5		
X	1				5		1
Y	1				6		1
Z	1				4		1
AC	1				6		
BD	1	2	1		5		
Summa	25	15+11 ¹	5	6	136	42	+ 22
	62						
	240						

¹ Fördelning på län av dessa 11 tjänster görs när definitiva uppgifter om antalet besvär över 1979 års taxering föreligger.

Reg.ek.enh. = regionalekonomisk enhet

Besv.enh. = besvärshenhet

Momsenh. = mervärdeskatteenhet

